

En almindelig, selv ringe Skat paa saadanne Varer vil give et absolut sikkert og betydeligt Udbytte, langt højere selvfølgelig end den saare problematiske Juvel-Stempelafgift.

Opfattelsen af denne Stempelpligt vil give Anledning til hyppige Misforstaaelser og deraf følgende Politisager, hvorimod f. Eks. en Lagerskat vil være langt lettere at gaa til, da samtlige handlende, der giver sig af med disse Varer, er forpligtede til at føre et rationelt Bøgholderi med mindst aarlige Inventarie-Opgørelser.

En saadan Skat vil heller ikke føre til saadanne Situationer, som forudsættes i Lovens § 4: at en Køber skal være pligtig til at opgive sit Navn, naar han køber et Smykke. Det behøver ikke nærmere at forklares, at ogsaa denne Bestemmelse er egnet til at forringe Omsætningen.

Efter det her udviklede tør det antages, at Udbyttet af Juvel-Skatten sikkert vil blive en Skuffelse samtidig med, at saavel de handlende som de private Købere ofte vil blive bragt i pinlige og krænkende Situationer. Den Omsætning, der fandt Sted i 1916, og som formodentlig har givet Ideen til Skatten i Norge, kommer ikke igen. De rejsende Udlændinge vil, som sagt, svigte det danske Juvelmarked og det hertil knyttede fortrinlige danske Haandværk. Vore Landsmænd vil gøre deres Indkøb paa Rejser i Udlandet. Følgen heraf vil blive, at Omsætningen vil blive bragt saa langt ned, at Føringelsen af de københavnske handlendes Skatteevne efter al Sandsynlighed vil udligne Indtægten af Smykkeskatten.

I Henhold til de her anførte Grunde tillader Guldsmedelaugets sig i Ærbødighed at andrage den høje Regering og Rigsdag om, at det nævnte Lovforslag maa blive taget under fornyet Overvejelse og muligvis blive gjort til Genstand for Behandling i Forbindelse med Forberedelserne til en almindelig Skat for Luksusvarer.

I Ærbødighed

Alfred Dragsted,
Guldsmedelaugets Oldermann.

Aug. Jacobsen,
Guldsmedelaugets Vice-Oldermann.

C. Michelsen.
